

Landskap: SKÅNE ..... Upptecknat av: William Richter
 Härad: Albo ..... Adress: .....
 Socken: Fägeltofta ..... Berättat av Gustaf Larsson
 Uppteckningsår: 1928 ..... Född år ..... i ..... Bonderum

Uppteckningen rör

Staffansvisa	1
Visa: Sköna jungfrun gångar sig i högan berg	3
Karlarnas klädedräkt	6
Gätor	7
Staffansvisa	8

Acc.nr.

1938

Upptecknat av William Richter

Gustav Larsson

Juli 1928.

Bondrum.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1938

Fågeltafta sn.

Albo hd. Skåne.

1. Staffen var en stalldräng, en stalldräng.

Han vattner sina fålar fem, i ra, i ra, i hopp, falleralla!

Gossar, låt oss lustiga vara, en gång jul om året varar.

Hopp fallerallala!

2. De två de voro röda, ja röda. De tjänte för sin föda

i ra, i ra o.s.v.

3. De två de voro gula, ja gula. De voro så kvicka som fula.

I ra, i ra o.s.v.

4. de två de vorovita, ja vita. De voro varandra så lika.

I ra. i ra o.s.v.

1938

2 2

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5. De två de voro svarta, ja svarta. De voro så smala och smarta.

I ra, i ra, o.s.v.

6. Den siste den var appelgrå. Den rider själva Staffan på.

I ra, i ra, i hopp falleralla! Gossar, låt oss lustiga vara.

En gång jul om året varar. Hopp falleralla!

Acc.nr.
Gustav Larsson
Bondrum,
Fågeltofta sn.
Albo hd. Skåne.

1938
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Upptecknat av William Richter
Juli 1928.

3

Sköna jungfrun gångar sig i högan berg,
sjunker ned i djupan dal.
Där fick hon se ett gungande skepp,
som fullt av grevar var.

Den allra yngsta greven, som uppå skeppet var,
Han ville med jungfrun förlova sig,
så unger som han var.

Då tåg han av sig gullringarna fem,
satte dem på jungfruns hand.
Trolovad är du, min lilla vän.
Det är kärleksband.

Vad skall jag säga för min moder
när jag kommer hem ?-

Säg så! Säg så, min lilla vän:
Du hittat dem i grönan lund.

Att ljuga för min moder, det går inte an.
Nej, bättre är att tala sannt,
att greven älskar mig. -

Och ungersvennen skulle bortresa på några månaders tid.
När sju månader voro förgångna
kom ungersvennen igen.

Då gångar han sig till sin faders gård.
Han frågar efter vännen sin. -
Du har varit för länge! I dag står din käraste brud.

Då gångar han sig uti kammaren in,
han kammar och krusar sitt hår.
Se'n gångar han sig till bröllopet^ös gård,
där bröllopet stod stort.

Så sakta som han dansade, så bleknade hon på kind.
Varför är du så bleker, du som förr varit så rosenderäd?

De hava talat osanning för mig och sagt, att du var död.
Vem har kunnat vara så enfaldiger och talat osanning för dig?
Men vänta du en timme eller två, skall du få se mig död! -

Då gångar han sig i kammaren in och stänger dörren efter sig.
Då satte han sig ned på den gyllene stol,
han skrev de långa brev.

När brevet det var färdigt, och timmen den var slut,
då tog han upp det förgyllda svärd,
han stack det i sitt bröst.

När blodet började rinna, slog han dörren upp igen.
O, jag arma flicka ! Hur skall det för mig gå!
O, hören flickor alla, som har en trogen vän,
tala ej med förfalskade tungor,
som kan bedraga er!

1938

Acc.nr.
Gustav Larsson
Bondrum,
Fågeltofta sn.
Albo hd. Skåne.

Upptecknat Av William Richter
Juli 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Karlarna hade förr (i min barndom) strumpor men stickade kronor, gula kortbyxor av skinn och brokiga "hosseband". Så hade de en kort vadmalströja med gula mässingsknappar i en rad och två gula knappar i ryggen.

De hade en vit bred krage, som satt fast i skjortan. För att bli riktigt blank gneds den med "gniesten". Det gjorde man med allt sådant, band till klutar m.m.

På huvudet hade de hög filthatt och på fötterna lågskor av grovt läder.

1938

Acc.nr.
Gustav Larsson
Bondrum,
Fågeltofta sn.
Albo hd. Skåne.

Upptecknat av William Richter
Juli 1928.

7

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåtor:

Där låg en man på tusen rör, han roppte in till Hälsingör:
"Släpp ut, släpp ut" Sven Gylda! Här kommer all världens "vi-
onger" (vidunder) med en sladderkäft i "mongen" ?

(En räv, som tagit en gås).

När forr-gås träskor?

(Allting "forrgås", men aldrig får gås träskor.)

Acc.nr.

1938

Upptecknat av William Richter

Ida Nilsson
Månslunda,

Juli 1928.

Fågeltofta sn.

Albo hd. Skåne.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sanct Staffan var en stalldräng.

Han vakta sina fålar sju

I ra, ira . Stjumfalleralla!

Gossar låt oss lustiga vara

Stjumfallelej! Fallelalla!

De två voro vita.

De voro varandra lika.

I ra osv.

De två voro svarta.

De voro smala, smärta.

I ra osv.

De två voro röda.

De tjänte väl sin föda.

I ra osv.

1938

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

9 9

Gubben hette Joakim.

Han bjöd oss alla stiga in.

i ra osv.

Hustrun hette Sara.

Hon gav oss av det klara

I ra osv.

Dottern hette Anna.

Hon gav oss öl av kanna.

I ra osv.

Och pigan hette Stina.

Hon gav oss av det fina.

I ra osv.

Sen ta vi alla till vår hatt

och hälsa ett vänligt God natt! God natt!

I ra, i ra! Stjurfallellalla !

Gossar låt oss lustiga vara!

En gång om året julen vara.

Stjurfallellalla! Stjurfallela!